

DECIZIA CIVILĂ Nr. 317

Ședința publică din 14 aprilie 2016

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE : ȘTEFAN LUCACIUC

JUDECĂTOR : ADRIAN ROMULUS STOIAN

GREFIER : MARIA MARE

Pe rol se află pronunțarea apelului declarat de pârâta ABI AUTOMOTION SRL Deva (fosta SC SPEEDY DRIVE SRL) împotriva sentinței civile nr. 948 din 8 decembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.7969/108/2013, în contradictoriu cu reclamanta intimată SC ARAL ENERGY SRL, prin lichidator judiciar ACTIV GRUP IPURL.

La apelul nominal nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este completă.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care, se constată că la data de 11 aprilie 2016, reclamanta intimată SC ARAL ENERGY SRL, prin lichidator judiciar ACTIV GRUP IPURL a depus prin registratura instanței concluzii scrise. De asemenea, la 12 aprilie 2016, pârâta apelantă ABI AUTOMOTION SRL Deva (fosta SC SPEEDY DRIVE SRL) a depus concluzii scrise.

Văzând că dezbaterea apelului a avut loc în ședința publică din 7 aprilie 2016, cele declarate fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen care face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar pronunțarea s-a amânat pentru astăzi, când Curtea reține pricina spre soluționare.

C U R T E A,

Deliberând asupra apelului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 948 din 8 decembrie 2015, pronunțată în dosarul nr. 7969/108/2013, Tribunalul Arad a admis acțiunea civilă formulată de reclamanta SC ARAL ENERGY SRL Nădlac - prin lichidator judiciar Activ Grup IPURL Arad, în contradictoriu cu pârâta SC ABI AUTOMOTION SRL Deva (fosta SC SPEEDY DRIVE SRL), având ca obiect constatare nulitate act; a constatat nulitatea absolută parțială a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4835/15.10.2007 de B.N.P. Todor Dan, în ceea ce privește imobilele situate în orașul Nădlac, Zona P.C.T.F., jud. Arad, înscrise în C.F. nr. 9359 Nădlac, de sub A I 1, cu nr. top. 13691/134/1/1/1/2, A I 2 cu nr. top. 13691/134/1/1/1/1, A I 3 cu nr. top. 13691/134/1/1/1/3/1/2 și A I 4, cu nr. top. 13691/134/1/1/1/3/1/3, compus din teren intravilan cu suprafața de 3.768 mp cu stație de distribuție carburanți, respectiv a imobilului înscris în C.F. 9668 Nădlac, de sub A I 1, cu nr. top 3902/1/2:3902/2/2:3692/1/1/2:3693/1/2:3693/2/2:3693/3/2:3694/4/2, compus din construcții stație distribuție carburanți constând în: 4 pompe de distribuție cu copertină, clădire magazin, grupuri sanitare, clădire spălătorie auto cu spații de cazare; a dispus repunerea părților în situația anterioară vânzării nule de drept, prin obligarea pârâtei la restituirea către reclamantă a sumei de 1.700.000 Euro, sau echivalentul în lei la cursul BNR din ziua plății, reprezentând contravaloarea imobilelor situate în orașul Nădlac, Zona P.C.T.F., jud. Arad, înscrise în CF nr. 9359 Nădlac, de sub A I 1, cu nr. top. 13691/134/1/1/1/2, A I 2, cu nr. top. 13691/134/1/1/1/1, A I 3, cu nr. top. 13691/134/1/1/1/3/1/2 și A I 4 cu nr. top. 13691/134/1/1/1/3/1/3 respectiv în C.F. 9668 Nădlac, de sub A I 1, cu nr. top

3902/1/2:3902/2/2:3692/1/1/2:3693/1/2:3693/2/2:3693/3/2:3694/4/2; a obligat pârâta să plătească reclamantei suma de 2.500 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că între SC ARAL ENERGY SRL și SC ALL TRANS ROMÂNIA SRL în calitate de vânzătoare și SC SPEEDY DRIVER SRL în calitate de cumpărătoare, s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.4835/15.X.2007 de B.N.P. Todor Dan, care a avut ca obiect vânzarea unor imobile către pârâtă, cu prețul total de 5.672.220 lei + TVA cu taxare inversă (echivalentul a 1.700.000 Euro + TVA cu taxare inversă), după cum urmează: imobilele situate în orașul Nădlac, Zona P.C.T.F., jud.Arad, înscrise în C.F.nr.9359 Nădlac (actualmente C.F.nr.301835 Nădlac), de sub A I 1, cu nr.top.13691/134/1/1/1/2, A I 2, cu nr.top.13691/134/1/1/1/1, A I 3, cu nr.top. 13691/134/1/1/1/3/1/2 și A I 4, cu nr.top. 13691/134/1/1/1/3/1/3, compuse din teren intravilan cu suprafața de 3.768 mp cu stație de distribuție carburanți, respectiv a imobilului înscris în C.F.9668 Nădlac, de sub AII, cu nr.top.3902/1/2: 3902/2/2:3692/1/1/2:3693/1/2: 3693/2/2: 3693/3/2: 3694/4/2, compus din construcții stație distribuție carburanți constând în: 4 pompe de distribuție cu copertină, clădire magazin, grupuri sanitare, clădire spălătorie auto cu spații cazare, *proprietatea vânzătoarei S.C. ARAL ENERGY S.R.L.*, cu prețul de 4.003.920 lei (echivalentul a 1.200.000 Euro), precum și imobilul situat în orașul Nădlac, Zona P.C.T.F., jud. Arad, înscris în C.F.9668 Nădlac (actualmente C.F.nr.301833 Nădlac), de sub A I 1, cu nr.top.3902/1/2: 3902/2/2:3692/1/1/2:3693/1/2: 3693/2/2: 3693/3/2: 3694/4/2, compus din teren cu suprafața de 5.005 mp, *proprietatea vânzătoarei S.C. ALL TRANS ROMÂNIA S.R.L.*, cu prețul de 1.668.300 lei (echivalentul a 500.000 Euro).

A mai reținut că la data de 6.XII.2007, pârâta a încheiat o promisiune de vânzare-cumpărare cu S.C. ROMPETROL DOWNSTREAM S.R.L., autentificată cu nr. 1289/2007 de B.N.P Botoș Ioan, prin care s-a obligat să vândă acesteia aceleași imobile, cu prețul de 2.200.000 Euro - promisiunea de vânzare-cumpărare fiind notată în C.F.nr. 9359 Nădlac, sub B.19 și în C.F.nr. 9668 Nădlac, sub B.15, în data de 7.XII.2007 - iar în data de 8.IV.2008, pârâta a vândut imobilele subdobânditoarei S.C. ROMPETROL DOWNSTREAM S.R.L. cu prețul de 2.200.000 Euro + TVA aferent bunurilor taxabile, așa cum rezultă din contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.638/8.IV.2008 de B.N.P Botoș Ioan.

A arătat că, ulterior vânzării, Hotărârea nr. 1/2007 a Adunării Generale a Asociațiilor, SC ARAL ENERGY SRL Nădlac – care a stat la baza acesteia - a fost atacată cu acțiune în constatarea nulității absolute de către unul dintre asociați, acțiunea fiind admisă prin sentința comercială nr. 87/CC/10.05.2012 a Tribunalului Arad pronunțată în dosarul nr. 4854/108/2009, hotărâre menținută prin decizia nr. 209/A/22.11.2010 a Curții de Apel Timișoara și prin decizia nr. 1748/05.05.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, devenind irevocabilă.

Raportat la această stare de fapt, Tribunalul a procedat, cu prioritate, la examinarea excepției lipsei de interes a reclamantei - invocată de pârâta SC ABI AUTOMOTION SRL Deva. Sub acest aspect, a reținut că, potrivit art. 33 NCPC, interesul - ca și condiție de exercițiu a acțiunii civile, trebuie să fie legitim personal, născut și actual; interesul trebuie apreciat la momentul formulării cererii; or, în cauză, lichidatorul judiciar Activ Grup IPURL Arad încearcă, prin demersul pendinte, să recupereze bunurile ieșite prin presupusa fraudă din proprietatea persoanei juridice aflate în insolvență.

Cu privire la condiția ca interesul să fie legitim, Tribunalul a apreciat că și aceasta este îndeplinită în speță, întrucât interesul reclamantei nu contravine normelor imperative a legii sau normelor de conviețuire socială.

În fine, Tribunalul a arătat că interesul reclamantei este unul personal, întrucât prin acțiunea formulată aceasta urmărește repararea pagubei ce a fost produsă în patrimoniul său printr-un act juridic declarat nul.

Cu referire la excepția de inadmisibilitate ridicată de pârâta, Tribunalul a apreciat că prin intermediul acesteia se invocă apărări de fond, care se impun a fi avute în vedere cu ocazia examinării temeiniciei acțiunii.

Pe fond, a reținut că operațiunea de vânzare a imobilelor de către reclamantă, pârâtei, și nu direct către SC ROMEPTRON, a fost concepută și realizată de numita Bocea Ana, care la data vânzării deținea atât calitatea de administrator la SC ARAL ENERGY SRL cât și aceea de asociat la SC SPEDY DRIVER SRL - cu cota de participare de 50% din capitalul social, diferența de 50% fiind deținută de soțul său, Bocea Mihalache, potrivit adresei nr. 32061/2009 emisă de ORC Arad, aflată la filele 50-52 dosar; a mai reținut că la încheierea contractului reclamanta a fost reprezentată de numita Hanțig Marcela, în temeiul Hotărârii nr. 1/2007 a Adunării Generale a asociaților, iar societatea pârâtă de numita Bocea Ana.

Având în vedere calitatea numitei Bocea Ana, Tribunalul a apreciat că aceasta a favorizat societatea pârâtă - pe care a interpus-o în operațiunea de vânzare a imobilelor, în detrimentul intereselor reclamantei; din aceste vânzări rezultă că reclamanta a înstrăinat bunurile imobile cu o sumă mai mică cu 500.000 euro, de care a beneficiat societatea pârâtă.

A mai reținut că, ulterior vânzării Hotărârea asociaților SC ARAL ENERGY SRL a fost desființată, stabilindu-se irevocabil că vânzarea activelor nu a fost făcută în interesul direct al societății SC ARAL ENERGY SRL ci în interesul unui terț.

Or, a arătat că o condiție esențială pentru validitatea unei convenții este, potrivit art. 958 din vechiul cod civil, consimțământul; în cazul persoanei juridice Adunarea generală este organul de deliberare și decizie care decide și acordarea consimțământului pentru înstrăinarea unui activ al său; acceptul și modul de înstrăinare se exprimă prin hotărârea Adunării generale a asociaților care este o manifestare de voință exprimată de persoana juridică.

Cum, în prezenta cauză s-a constatat irevocabil nulitatea consimțământului societății reclamante, Tribunalul a apreciat că această nulitate produce efecte retroactive și, din acest motiv, actul juridic nul nu poate produce efecte juridice întrucât societatea reclamantă nu și-a dat consimțământul la încheierea contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 4835/2007 autentificat de BNP Todor Dan.

A mai arătat că, după constatarea nulității contractului, consecința juridică este aceea de desființare a raportului juridic și de restabilire a legalității, prin repunerea părților în situația anterioară; însă, a constatat că în prezenta cauză restabilirea nu este posibilă, întrucât imobilele au fost înstrăinate subdobânditorului SC ROMPETROL DOWNSTREAM SRL, situație în care a obligat pârâta la plata contravalorii acestora.

În considerarea celor de mai sus, Tribunalul a admis acțiunea reclamantei, a constatat nulitatea vânzării imobilelor proprietatea acesteia și a dispus repunerea părților în situația anterioară, prin obligarea pârâtei la restituirea către reclamantă a sumei de 1.700.000 Euro, sau echivalentul în lei la cursul BNR din ziua plății; totodată, în temeiul disp. art. 453 NCPC, a obligat-o pe pârâtă și la plata către reclamantă a sumei de 2.500 lei - cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței menționate, în termen legal, a declarat **apel**, pârâta **ABI AUTOMOTION SRL Deva (fosta SC SPEEDY DRIVE SRL)**, solicitând modificarea în tot a acesteia, în sensul respingerii cererii introductive ca fiind netemeinică și nelegală, cu cheltuieli de judecată.

În susținerea apelului, după o trecere în revistă a elementelor factuale ale litigiului dintre părți, pe cale de excepție, pârâta invocă lipsa calității de reprezentant a lichidatorului judiciar al reclamantei SC ARAL ENERGY SRL Nădlac, ca urmare a faptului că acesta și-a depășit prerogativele pe care i le conferă dispozițiile Legii nr. 85/2006 - acțiunea nefăcând parte dintre cele reglementate de acest act normativ.

Pe de altă parte, pârâta învederează că sentința Tribunalul Arad se rezumă la o copie integrală a cererii introductive, fără ca instanța să efectueze minime diligențe pentru verificarea datelor greșite înscrise în cuprinsul acțiunii; totodată, arată că aceasta este lipsită de orice temei, în fapt și în drept, fără a avea un temei care se circumscrie prevederilor Legii nr. 85/2006, cu nesocotirea prevederilor art. 948 Cod civil, art. 1295 Cod civil, fiind dată cu încălcarea principiului repunerii părților în situația anterioară, a principiului *nemo auditur*

propriam turpitudinem allegans, fără a lua în considerare practica Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel, pârâta învederează că, într-o cauză absolut similară, pronunță în apel de Curtea de Apel Timișoara Secția a II-a civilă (decizia nr. 463/A/26.06.2014) și în recurs de ICCJ Secția a II-a civilă (decizia nr. 254 din 29 ianuarie 2015), s-a decis cu putere de adevăr absolut, că desființarea hotărârii AGEA care a stat la baza încheierii unui contract de vânzare-cumpărare nu poate produce consecințe juridice cu privire la întrunirea condițiilor de validitate a contractului, un astfel de act juridic putând fi sancționat cu nulitatea doar pentru cauze care privesc condițiile de fond și de formă de la data încheierii acestuia.

Pe de altă parte, învederează că, potrivit prevederilor Codului civil 1864, este nul contractul încheiat cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes general/obștesc; contractul lovit de nulitate absolută sau anulat este considerat a nu fi fost niciodată încheiat, iar desființarea contractului atrage, în condițiile legii, și desființarea actelor subsecvente încheiate în baza lui.

Or, arată că din acțiunea introductivă se observă ca ciclul nulității, în imaginea ARAL, se oprește strict la ABI, tocmai pe temeiul anularii propriei hotărârii AGEA, ARAL susținând că „*întrucât pârâta nu mai poate restitui bunurile luate din patrimoniul subscrisei fără consimțământ, solicitam să fie obligată la plata contravalorii lor*”, (contravaloare, de altfel, greșită, cu 500.000 euro mai mare decât valoarea din Contract, prețul imobilului fosta proprietate ARAL fiind de 1.200.000 euro, iar nu 1.700.000 euro).

Susține că sentința Tribunalului Arad nu prezintă motive care să aibă legătură cu obiectul pricinii, și anume nulitatea Contractului și repunerea părților în situația anterioară, ci se rezumă la a reține că "*în prezenta cauză a fost constatat irevocabil lipsa consimțământului societății comerciale, tribunalul reține ca această nulitate produce efecte retroactiv(...)* *întrucât societatea reclamanta nu și-a dat consimțământul la încheierea Contractului* (pag 13 alin. 1 din Sentința).

Solicită, însă, a se constata că, în acest fel, Tribunalul Arad a creat următoarea situație, care pe lângă că este nereală, nu are vreun temei juridic la bază, cu conotație istorică în materia dreptului civil:

- SC SPEEDY DRIVE SRL a achiziționat imobilul de la ARAL în octombrie 2007, a achitat prețul integral de 1.200.000 euro, ARAL nu a mai avut vreo pretenție cu privire la preț; mai mult asociatul majoritar (95%) a emis o declarație notarială în 19.11.2008, prin care confirma că nu va emite vreodată vreo pretenție de la SC SPEEDY DRIVE SRL (societate reprezentată de Ana Bocea și Mihalache Bocea), întrucât toate deciziile ARAL i-au aparținut în totalitate;

- SC SPEEDY DRIVE SRL a înstrăinat imobilul achiziționat, prin contractul de vânzare-cumpărare autentic nr. 638/08.04.2008 (a cărui nulitate nu a fost solicitată prin acțiunea introductivă); Hotărârea AGEA ARAL, privind vânzarea imobilului, a fost anulată, în mod irevocabil (decizia nr. 1748/05.05.2011 pronunțată de ICCJ), la o distanță de aproape 4 (patru) ani de la data vânzării;

- asociatul minoritar ARAL (5%) care a inițiat anularea Hotărârii AGEA ARAL nu a efectuat vreodată vreun demers împotriva asociatului majoritar ARAL sau împotriva SC SPEEDY DRIVE SRL, privind eventuale pretenții în temeiul Contractului având ca obiect imobilul ARAL;

- acțiunea introductivă a fost inițiată tocmai de ARAL (în faliment cu depășirea atribuțiilor lichidatorului judiciar), a cărei Hotărâre AGEA a fost anulată, și care invoca lipsa propriului consimțământ la încheierea Contractului;

- acțiunea introductivă ARAL a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de 16.10.2013, adică la o distanță de 6 (șase) ani de la data vânzării imobilului și încasării integrale a prețului contractului de către ARAL;

- SC SPEEDY DRIVE SRL - în calitate de cumpărătoare, a achitat prețul de 1.200.000 euro, în schimbul achiziționării imobilului, însă ca urmare a anularii Hotărârii AGEA ARAL,

Tribunalul Arad a apreciat că se impune nulitatea parțială a Contractului, pe motiv ca nu ar fi existat consimțământul ARAL la data vânzării, cu efectul repunerii părților în situația anterioară, iar cumpărătoarea este singura care trebuie să "restituie" echivalentul imobilului.

Apreciază ca fiind inadmisibil ca o instanța să se pronunțe în virtutea principiului "*restitutio in integrum*", dar să dispună într-un singur sens, respectiv "restituirea prin echivalent a 1.700.000 euro" (echivalent eronat fata de prevederile Contractului - prețul fiind de 1.200.000 euro) de către cumpărător, în timp ce vânzătorul rămâne cu prețul încasat, cheltuit și cu „*restituire prin echivalent*”; susține că o astfel de sentință, pe lângă că nu menționează un singur temei de drept, în considerente sau în dispozitiv, este lipsită de orice logică.

Mai arată că instanța nu a efectuat o cercetare judecătorească în acord cu prevederile art. 7, 22 și art. 211 Noul Cod de procedură civilă, ci s-a pronunțat fidel solicitării ARAL, prin copierea integrală a acțiunii introductive, finalizând prin a dispune în imaginea sa, "*restitutio in integrum*", însă a dispus numai într-un singur sens - returnarea de către SC SPEEDY DRIVE SRL a echivalentului (într-un quantum eronat) unui imobil ce a fost dobândit în condiții de legalitate și a ieșit din patrimoniul societății cu 5 ani și jumătate înaintea datei introducerii prezentului demers litigios.

Susține că Tribunalul Arad nu a analizat obiectul dedus judecații, care apare ca fiind o pretenție deghizată sub mantaua unui petit imprescriptibil, lipsită de temei faptic și juridic, fără vreo probă în susținere, dar mai presus, instanța nu a analizat, din oficiu, dacă sunt incidente prevederile art. 18 din Decretul nr. 167/1958, pronunțând o hotărâre fără cercetarea fondului, nelegală și netemeinică; sub acest aspect, solicită a se reține că noul regim juridic al prescripției extinctive, al cărei specific constă și în aceea că prescripția nu operează de plin drept, aceasta putând fi invocată exclusiv de partea interesată *in limine litis*, iar nu și de către organul de jurisdicție, este aplicabil doar prescripțiilor care au început să curgă după data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, 1 octombrie 2011 (în acest sens a se vedea RIL – admis conform Deciziei ICCJ nr. 1/2014 privind prescripțiile extinctive începute anterior date de 1 octombrie 2011).

Concluzionând, pârâta susține că pronunțarea hotărârii fără o încadrare corectă a demersului litigios, fără o cercetare a excepțiilor incidente, fără o cercetare a fondului pricinii, raportat la petitele cererii introductive, echivalează cu neanalizarea fondului acțiunii deduse judecații; apreciază că în cazul în care s-ar fi studiat petitele acțiunii introductive, s-ar fi ajuns la concluzia că demersul litigios ar putea fi încadrat ca pretenții, bazate pe propria hotărâre AGEA ARAL anulată și nu se tinde la repunerea părților în situația anterioară încheierii Contractului de vânzare-cumpărare, de vreme ce se solicită doar echivalentul imobilului (și acesta într-un quantum eronat, cu 500.000 euro mai mult decât a fost prețul Contractului), fără a se statua în vreun fel ce se întâmplă cu prețul încasat de ARAL.

Or, arată că aplicarea principiului „*restituto in integrum*”, ca urmare a constatării unui act nul, înseamnă că părțile Contractului trebuie să ajungă în situația în care acest act nu s-ar fi încheiat, adică ARAL restituie prețul și dobânditorul cu titlu oneros, în cazul în care ar fi de rea-credință (ceea ce trebuie probat), restituie bunul; de vreme ce bunul nu se mai află în patrimoniul apelantei-parate și nici lanțul subsecvent al vânzărilor nu a fost contestat, cumpărătorul neproprietar nu mai are ce să restituie vânzătorului, pentru că, oricum, și vânzătorul trebuie să restituie prețul; cu alte cuvinte, vânzătorul este obligat la restituirea prețului imobilului, iar cumpărătorul este obligat la restituirea echivalentului imobilului.

Nu în ultimul rând, învederează că, așa cum reiese din toate documentele de la dosarul pendinte, la data perfectării Contractului de vânzare-cumpărare, părțile aveau capacitatea de a contracta, consimțământul acestora era emis conform Hotărârilor AGEA ale societăților vânzătoare, intimata-reclamantă ARAL și ALL TRANS, și a societății cumpărătoare, ABI (apelanta-parata), obiectul Contractului este determinat, iar cauza Contractului este licită; existența consimțământului este dezvăluită de exprimarea sa în condițiile specifice, proprii încheierii actului juridic supus examinării – care este contractul de vânzare-cumpărare, iar nu

hotărârea adunării generale a acționarilor; prin urmare, îndeplinirea condițiilor de valabilitate - de fond și de formă - a contractului de vânzare-cumpărare sunt cele prevăzute de lege pentru încheierea acestui contract, nicidecum cerințele de validitate a hotărârii adunării generale a asociaților; cu atât mai puțin, se poate invoca nulitatea unui contract pentru motivul neregularității convocării adunării generale.

Mai arată că între Hotărârea AGEA și Contractul de vânzare-cumpărare nu există un raport de subsidiaritate sau subsecvență, fiecare dintre cele două categorii de acte juridice dispunând de condiții de valabilitate și de cauze de ineficacitate proprii, independente, specifice, astfel că prezenta unei cauze de nulitate sau anulabilitate a hotărârii adunării generale a asociaților nu constituie, totodată, cauză de nulitate sau anulabilitate pentru contractul încheiat de societate.

În altă ordine de idei, arată că actele juridice încheiate de societate cu terți sunt prezumate valabile și opozabile societății, dacă au fost încheiate de organele societății și în limita puterilor conferite acestora de lege; în speță, solicită a se constata că actul de vânzare-cumpărare s-a încheiat la data de 15 octombrie 2007, prin împuternicit special, potrivit puterilor conferite prin Hotărârea adunării generale a vânzătoarei ARAL din 22 septembrie 2007; contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat în deplină cunoștință de cauză de către intimata-reclamanta, asupra obiectului vinderii și prețului vânzării - care a fost încasat în contul indicat de către vânzătoare; atât Contractul de vânzare-cumpărare, cât și hotărârea AGEA și-au produs efectele în circuitul civil, în sensul că nici asociații, nici societatea vânzătoare nu au reclamat lipsa unor condiții de valabilitate a consimțământului dat asupra vânzării, cel puțin până la introducerea acțiunii în prezenta cauză, la data de 16 octombrie 2013, după o durată de 6 (sase) ani de la data perfectării Contractului; părțile contractului au avut reprezentarea juridică a semnificației actului pe care l-au încheiat, au cunoscut obiectul vânzării-cumpărării, drepturile și obligațiile pe care le contractează, punând în executare contractul, prin predarea posesiei imobilului de către vânzătoarea ARAL și plata prețului convenit de către cumpărătoarea ABI.

Prin urmare, consideră că anularea hotărârii AGEA ARAL, după un interval de timp de aproape 4 ani de la data adoptării hotărârii, pentru motive ce vizează neregulata sa convocare, nu conduce la anularea Contractului de vânzare cumpărare, deoarece cauza nulității hotărârii AGEA nu este și cauză a nulității Contractului, iar cele două acte juridice au un regim juridic independent, sub aspectul condițiilor de formă și de fond. Sub acest aspect, apelanta reamintește ca Hotărârea AGEA anulată, a fost adoptată cu 95% din capitalul social, asociatul Siegmeth Emil deținând 95% din capitalul social și 19 din 20 părți sociale; în cazul în care s-ar mai fi adoptat ulterior o altă hotărâre AGEA ARAL, tot numai consimțământul acestuia era necesar pentru validitatea hotărârii; arată că în nici un caz Legea societăților comerciale, având caracter special față de dispozițiile art. 948 Cod civil și prevederile Decretului Lege nr. 31/1954, aplicabile în cauză potrivit principiului *tempus regit actum*, nu sancționează cu nulitatea absolută sau relativă actul juridic încheiat de un terț cu societatea, chiar și în ipoteza depășirii de către organele societare a obiectului de activitate sau a puterilor ce le-au fost conferite; un astfel de act juridic poate fi sancționat cu nulitatea, numai pentru cauze care privesc exclusiv condițiile proprii de formă sau/și de fond ale actului juridic concret.

Mai mult, ca o validare a celor consimțite în data de 18.09.2007, respectiv hotărâte prin AGEA ARAL din data de 22.09.2007, solicită a se observa că asociatul Siegmeth Emil a emis o declarație notarială autenticată sub nr. 5128/19.11.2008 de BNP Tudor Dan din Arad (anexata), prin care a declarat, atât în nume propriu, cât și în numele societăților comerciale în care deține calitatea de asociat sau reprezentant, că nu are nicio pretenție materială sau de altă natură, care ar putea izvorî din acte/fapte trecute/prezente, cu privire la Ana Bocea, soțul și societățile în care aceștia sunt asociați/reprezentanți, întrucât a cunoscut în permanență activitatea societăților în care a colaborat cu susnumiții și deciziile i-au aparținut în totalitate.

Or, învederează că astăzi, singurul creditor al ARAL este dl. Siegmeth Emil, cu o

creanță provenită din dividende (conform Tabelului definitiv publicat în BPI nr. nr. 4066/20.03.2012, anexat); așadar demersul ARAL (în faliment) este în interesul asociatului majoritar ARAL și creditorului unic al ARAL - dl. Siegmeth Emil, care a declarat în fața unui notar, de bună voie, că atât el cât și societățile din care face parte nu au pretenții cu privire la societățile în care Ana Bocea și soțul au calitatea de asociat/reprezentant (asociații ABI, la data vânzării, erau Ana Bocea și Mihalache Bocea).

În considerarea argumentelor expuse, apelanta solicită admiterea apelului și schimbarea hotărârii primei instanțe, în sensul respingerii acțiunii.

Practicianul în insolvență **DARADA INSOLV IPURL, în calitate de administrator judiciar al pârâtei ABI AUTOMOTION SRL** a transmis prin faxul instanței, la data de 6 aprilie 2016, o cerere prin care arată că își însușește apelul formulat de pârâta ABI AUTOMOTION SRL.

Reclamanta intimată **SC ARAL ENERGY SRL, prin lichidator judiciar ACTIV GRUP IPURL** a depus **întâmpinare** la data de 17 februarie 2016, solicitând respingerea apelului ca nefondat, în temeiul art. 480 alin. 1 Cod procedură civilă și păstrarea în tot a hotărârii atacate, cu obligarea apelantei la plata cheltuielilor de judecată.

În susținerea întâmpinării, reclamanta arată că prima instanță a admis în mod legal și întemeiat cererea de constatare a nulității absolute parțiale a contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.4835/15.X.2007 de B.N.P. Todor Dan, pentru următoarele motive:

Astfel, învederează că una dintre condițiile esențiale pentru validitatea oricărei convenții, potrivit art.948 din vechiul Cod civil (aplicabil în speță), este consimțământul, prin consimțământ se înțelege hotărârea de a încheia un act juridic civil manifestată în exterior; în cazul societăților comerciale, adunarea generală este organul de deliberare și decizie, care decide în toate problemele esențiale ale activității societății.

În speță, însă, arată că Hotărârea nr. 1/2007 a Adunării Generale a Asociațiilor S.C. ARAL ENERGY S.R.L. - prin care intimata și-a manifestat voința vânzării imobilelor înscrise în C.F.9359 Nădlac și C.F.9668 Nădlac și a împuternicit pe numita Hanțig Marcela să încheie în numele societății contractul de vânzare-cumpărare, a fost declarată nulă absolut prin hotărâri judecătorești irevocabile; cum nulitatea produce efecte retroactiv, astfel încât actul juridic nul nu poate produce efecte juridice - *quod nullum est, nullum producit effectum*, reclamanta solicită a se constata că ARAL ENERGY S.R.L. nu și-a dat consimțământul la încheierea contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.4835/15.X.2007 de B.N.P. Todor Dan; or, lipsa totală a consimțământului atrage nulitatea absolută a actului juridic, fapt unanim recunoscut de literatura de specialitate și de practica judiciară.

În consecință, apreciază că prima instanță a constatat pe bună dreptate că actul juridic autentificat cu nr.4835/15.X.2007 de B.N.P. Todor Dan este lovit de nulitate absolută parțială, în ce privește vânzarea de intimată către apelantă a imobilelor înscrise în C.F.9359 Nădlac și C.F.9668 Nădlac.

De asemenea, susține că prima instanță a admis în mod legal și întemeiat capătul de cerere privind repunerea părților în situația anterioară încheierii actului juridic nul.

Sub acest aspect, arată că aplicarea sancțiunii nulității are drept efect desființarea raportului juridic generat de actul juridic nul și restabilirea legalității, prin repunerea părților în situația anterioară.

Însă, învederează că, întrucât imobilele ce fac obiectul contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.4835/15.X.2007 de B.N.P. Todor Dan nu se mai aflau în patrimoniul apelantei la data introducerii acțiunii - ele fiind înstrăinate în scurtă vreme subdobânditorului S.C. ROMPETROL DOWNSTREAM S.R.L. cu prețul de 2.200.000 Euro + TVA aferent bunurilor taxabile, așa cum rezultă din contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.638/8.IV.2008 de B.N.P. Botoș Ioan - se impune obligarea acesteia la plata

contravalorii lor, la valoarea de piață de la momentul încheierii actului juridic nul, care a fost de 1.700.000 Euro și care este dată de prețul obținut de apelantă prin vânzarea acestora către terțul S.C. ROMPETROL DOWNSTREAM S.R.L.

Referitor la criticile aduse de apelantă hotărârii primei instanțe, solicităm ca acestea să fie respinse, ca neîntemeiate.

Sub un prim aspect, solicită a se constata că apelanta consideră că prima instanță ar fi trebui să respingă acțiunea, dar pentru cu totul alte motive decât cele pe care ea le-a invocat în apărare; astfel, apelanta critică hotărârea primei instanțe pentru alte chestiuni decât cele dezbătute în prima instanță, formulând atât excepții pe care nu le-a ridicat în fața primei instanțe cât și noi apărări de fond; în schimb nu critică deloc hotărârea în ceea ce privește respingerea excepțiilor pe care ea le-a invocat și nici în ceea ce privește înlăturarea de către prima instanță a apărărilor sale de fond.

Astfel, în ceea ce privește excepția lipsei calității de reprezentant, arată că apelanta ridică abia acum această excepție, în apel, susținând că lichidatorul și-ar fi depășit prerogativele pe care i le conferă Legea nr.85/2006; or, învederează că excepția lipsei calității de reprezentant a celui care a acționat în numele reclamantului este o excepție de procedură care poate fi invocată doar în fața prima instanță, până la închiderea dezbaterilor – conform prevederilor art.82 alin.2 Cod procedură civilă; prin urmare, solicită a se constata că excepția lipsei dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanțe nu poate fi invocată pentru prima oară în calea de atac.

De altfel, susține că excepția nici nu este întemeiată, dacă se au în vedere prevederile art.18 alin.1 și art.25 lit.b, c și g din legea nr.85/2006.

În orice caz, solicită respingerea excepției întrucât apelanta este decăzută din termenul în care ar fi putut formula această excepție.

În ceea ce privește chestiunea prescripției, arată că deși în fața primei instanțe nu a invocat excepția de fond a prescripției dreptului material la acțiune, apelanta reproșează Tribunalului că nu ar fi cercetat din oficiu problema prescripției și consideră că au fost încălcate astfel prevederile art. 18 din Decretul nr. 167/1958; totodată, învederează că apelanta nu formulează această apărare ca o excepție procesuală, ci ca o critică de nelegalitate.

Intimata susține că și acest motiv de apel este nefondat, întrucât, potrivit prevederilor art.2 din Decretul nr. 167/1958, acțiunea în constatarea nulității absolute este imprescriptibilă extinctiv.

Pe fond, arată că principalul argument adus în susținerea apelului este decizia civilă nr.463/A/26.VI.2014 a Curții de Apel Timișoara, menținută în recurs prin decizia nr.254/29.1.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, hotărâri pronunțate într-o cauză pe care apelanta o consideră „absolut similară”; însă, solicită a se constata că acțiunea în constatarea nulității absolute, în speța respectivă, nu a fost respinsă pentru că a trecut mult timp între momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare și cel a constatării nulității hotărârii AGA, cum susține apelanta, ci aceasta a fost respinsă deoarece: „*contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat de pârâta SC ICMT SA, în calitate de vânzătoare, prin propriile organe de administrare. Prin urmare, consimțământul se prezumă că a fost, astfel, exprimat de societatea vânzătoare, în considerarea prevederilor art.55 alin.1 și 2 din Legea nr.31/1990*”5 (pag 7, al penultim din hotărâre - n.n.); cu alte cuvinte, cele două instanțe au aplicat prezumția conform căreia actele făcute de organele persoanei juridice sunt considerate actele persoanei juridice însăși (art.35 al.2 din Decretul nr.31/1954).

Arată, însă, că în cazul de față, situația este complet diferită, întrucât la încheierea contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr.4835/15.X.2007 de B.N.P. Todor Dan, intimata ARAL ENERGY S.R.L. nu a fost reprezentată de organele sale de conducere, adică de administratorul BOCEA ANA, ci de numita HANTIG MARCELA - în temeiul Hotărârii nr. 1/2007 a Adunării Generale a Asociaților, Bocea Ana reprezentând cealaltă parte contractantă, cu interese contrarii, respectiv pe cumpărătoarea SPEEDY DRIVER S.R.L.

Prin urmare, învederează că prezumția aplicată de instanțe în speța invocată de apelantă nu își găsește aplicarea în procesul de față; astfel, societatea vânzătoare nu și-a exprimat consimțământul la vânzare nici prin organul său decizional, recte adunarea generală (întrucât Hotărârea AGA nr. 1/2007 a fost declarată nulă absolut, în mod irevocabil, cu autoritate de lucru judecat) și nici prin organul de gestiune, respectiv prin administratorul societății.

Așa fiind, solicită a se constata că, în lipsa consimțământului vânzătoarei, contractul este nul absolut întrucât îi lipsește condiția de validitate prevăzută de art.948 pct.2 C.civ. (1864).

În continuare, intimata arată că nulitatea absolută este imprescriptibilă, după cum prevede art.2 din Decretul nr. 167/1958; pe cale de consecință, motivul nulității absolute (lipsa consimțământului) nu poate fi înlăturat de scurgerea timpului, el nu devine caduc.

Sub alt aspect, învederează că, potrivit principiului retroactivității, nulitatea nu produce efecte numai pentru viitor - *ex nunc* - ci și pentru trecut - *ex tunc* -, adică aceste efecte se suie până în momentul încheierii actului juridic civil.

Pentru aceste motive, apreciază că „argumentul suprem” adus de apelantă, că „anularea AGEA a survenit la aproape 4 (patru) ani de la data perfectării Contractului, iar prezentul demers litigios s-a inițiat la 6 (șase) ani de la perfectarea contractului” este de fapt unul lipsit de relevanță juridică.

În ceea ce privește invocarea de către apelantă a *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, arată că Adunarea generală în care ar fi trebuit să ia naștere voința societății privind încheierea contractului de vânzare-cumpărare a fost organizată și s-a desfășurat în mod defectuos din culpa numitei Bocea Ana, care avea la acea dată o dublă calitate: de administrator al societății intimată și de asociat la societatea apelantă, la care deținea întreg capitalul social împreună cu soțul său, fapt dovedit cu adresa nr.32061/7.V.2009, emisă de O.R.C. Arad, depusă la dosarul primei instanțe.

În această situație, susține că nerespectarea condițiilor legale și statutare privind ținerea adunării generale, în condițiile în care unul dintre asociați (aflat în penitenciar) a fost reprezentat prin procură, încălcându-se astfel actul constitutiv, iar celălalt asociat nu a fost convocat statutar, cade în primul rând în culpa administratorului de la acea dată - Bocea Ana, având în vedere obligațiile legale ale acestuia, rezultând din prevederile art. 195 din Legea nr.31/1990; mai mult decât atât, adunarea generală a fost totuși ținută, cu toate că se prefigurau neregularitățile care au dus în cele din urmă la constatarea nulității absolute a hotărârii adoptate, tocmai pentru ca societatea apelantă (în care administratorul intimatului avea interes direct) să poată beneficia de imobilele respective. Iar beneficiul obținut imediat nu a fost unul nesemnificativ, ci s-a ridicat la considerabila sumă de 500.000 Euro. Cu alte cuvinte, de încheierea contractului a beneficiat tocmai persoana care a organizat și ținut în condiții nelegale adunarea generală.

În altă ordine de idei, învederează că invocarea adagiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, nu poate ține locul consimțământului intimatului la încheierea actului juridic și nici să lipsească de efecte juridice trei hotărâri judecătorești irevocabile, prin care Tribunalul Arad, Curtea de Apel Timișoara și Înalta Curte de Casație și Justiție au constatat nulitatea absolută a hotărârii adunării generale, în care ar fi trebuit să se formeze voința societății reclamante cu privire la actul juridic ce face obiectul pricinii.

În ceea ce privește temeiul de drept al repunerii părților în situația anterioară încheierii contractului nul și cuantumul sumei la care a fost obligată apelanta, arată că dispozițiile legale invocate în susținerea acțiunii - respectiv art.992, 995 alin.1 și art.996 alin.1 Cod civil(1864) - sunt aplicabile și atunci când prestațiile ce trebuie restituite s-au efectuat în temeiul unui contract nul (care, deci, se prezumă că nu a existat) și constituie transpunerea în drept a principiului *restitutio in integrum*.

Referitor la cuantumul sumei la care a fost obligată apelanta, arată că aceasta se justifică prin prisma faptului că imobilele nu se mai aflau în patrimoniul apelantei la data

introducerii acțiunii, aş încât se impune plata contravalorii lor de la momentul respectiv; or, valoarea reală a imobilelor este dată de preţul pe care apelanta 1-a obţinut de la subdobânditorul S.C. ROMPETROL DOWNSTREAM S.R.L., adică suma de 2.200.000 Euro din care s-a scăzut suma de 500.000 Euro - reprezentând preţul terenului cumpărat de apelantă de la cealaltă vânzătoare, ALL.TRANS S.R.L. prin acelaşi contract.

Prin urmare, precizează că suma de 1.700.000 Euro nu este rezultatul vreunei erori, ci reprezintă valoarea ieşită din patrimoniul societăţii intime, fără consimţământul său, în beneficiul apelantei.

În ceea ce priveşte critica referitoare la repunerea părţilor în situaţia anterioară doar într-un singur sens, respectiv prin obligarea sa să restituie contravaloarea imobilelor, susţine că şi această apărare a apelantei ignoră dispoziţiile legale, întrucât prevederile art. 36 din Legea nr.85/2006 interzic realizarea creanţelor contra debitorului supus procedurii insolvenţei prin orice fel de acţiuni judiciare care ar excede cadrulul procedurii.

Prin urmare, învederează că creanţa apelantei privind preţul plătit nu poate face obiectul prezentului proces, ci s-ar putea realiza eventual în cadrul procedurii falimentului în care se află intimata.

În concluzie, solicită respingerea apelului şi obligarea apelantei la plata cheltuielilor de judecată.

Examinând apelul declarat în cauză, în condiţiile art. 477 Cod procedură civilă, Curtea constată că acesta este întemeiat şi se impune a fi admis, pentru următoarele considerente:

În esenţă, prin apelul declarat în cauză, pârâta critică hotărârea instanţei de fond pentru aceea că a fost dată cu încălcarea legii, sub aspectul calităţii de reprezentant a lichidatorului judiciar al reclamantei SC ARAL ENERGY SRL Nădlac în promovarea şi susţinerea unei acţiuni care excede cadrulul instituit prin dispoziţiile Legii nr. 85/2006 şi sub aspectul prescripţiei dreptului la acţiune. Totodată, susţine că hotărârea este şi neîntemeiată, întrucât reclamanta îşi valorifică propria culpă pentru a obţine desfiinţarea contractului; pentru că instanţa ar fi confundat cauzele de nulitate a contractului cu cele care atrag anularea Hotărârii adunării generale a asociaţilor; în fine, pentru că instanţa a aplicat în mod eronat principiul repunerii părţilor în situaţia anterioară, omiţând, pe de-o parte, să dispună restituirea preţului, iar, pe de altă parte, obligând-o la plata unei sume care nu reflectă valoare imobilelor.

Analizând, punctual, criticile apelantei, şi oprindu-se, cu prioritate asupra *excepţiei lipsei calităţii de reprezentant* a lichidatorului judiciar al reclamantei SC ARAL ENERGY SRL Nădlac în promovarea şi susţinerea acţiunii, Curtea relevă, sub un prim aspect, că deşi invocată cu titlu de excepţie, obiecţiunea ridicată de pârâtă nu vizează, în realitate, dovada calităţii de reprezentant, ci însuşi dreptul lichidatorului judiciar de a accesa un atare mijloc procesual, pe considerentul că acesta excede cadrulul instituit prin dispoziţiile Legii nr. 85/2006.

Prin urmare, excepţia invocată de pârâtă nu este întemeiată pe dispoziţiile art. 82 din Codul de procedură civilă, ci constituie în realitate, *un fine de neprimire*, în sensul că, întrucât nu face parte dintre acţiunile reglementate de Legea insolvenţei, acţiunea lichidatorului judiciar nu ar putea fi primită.

Consecinţa este aceea că nu se poate reţine decăderea pârâtei din dreptul de a invoca această *excepţie*, ci ea trebuie analizată ca o critică privind legalitatea hotărârii instanţei de fond.

Critica este, însă, neîntemeiată, întrucât dispoziţiile art. 25 lit. b şi c din Legea nr. 85/2006 stabilesc în mod expres faptul că „*Principalele atribuţii ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:*

- b) conducerea activităţii debitorului;*
- c) introducerea de acţiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum şi a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor*

operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor”.

Or, acțiunea pendinte este tocmai o acțiune prin care lichidatorul judiciar tinde la desființarea unui contract considerat păgubitor pentru creditorii debitoarei SC ARAL ENERGY SRL Nădlac, scopul final fiind acela al readucerii în averea debitoarei a contravalorii bunurilor înstrăinate prin respectivul contract.

Așa fiind, obiecțiunea ridicată de apelantă sub aspectul examinat apare ca nefondată și se impune a fi înlăturată.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa omisiune a instanței de fond de a da eficiență dispozițiilor art. 18 din Decretul nr. 167/1958 – care statuează că „*Instanța judecătorească și organul arbitral sunt obligate ca, din oficiu, să cerceteze, dacă dreptul la acțiune sau la executarea silită este prescris*” – Curtea relevă că aceasta nu ar putea fi reținută decât în situația în care acțiunea reclamantei ar fi una prescriptibilă.

În speță, însă, acțiunea nu este prescriptibilă extinctiv, întrucât fiind o acțiune care tinde la valorificarea nulității absolute, se încadrează în dispozițiile derogatorii instituite de art. 2 din Decretul nr. 167/1958 - care statuează că „*Nulitatea unui act juridic poate fi invocată oricând, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție*”.

Referitor la pretinsa incidență în cauză a principiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, Curtea relevă că, în materia nulității, acest principiu este aplicabil numai actelor juridice cu obiect imoral sau cauză imorală, această excepție fiind apreciată ca un mijloc de descurajare a încheierii unor asemenea acte, deci ca o garanție a respectării moralei/a regulilor de conviețuire socială în raporturile juridice civile.

În speță, însă, nu ne aflăm în situația unei nulități determinate de caracterul imoral al obiectului sau al cauzei convenției, ci de lipsa consimțământului.

Așa fiind, împrejurarea că motivul de nulitate invocat de reclamantă este datorat unor neregularități legate de formarea și exprimarea consimțământului acesteia la încheierea contractului, nu este de natură să determine anihilarea principiului *restitutio in integrum*.

În ceea ce privește cauza nulității absolute parțiale a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4835/15.10.2007 de B.N.P. Todor Dan – *sub aspectul imobilelor situate în orașul Nădlac, Zona P.C.T.F., jud. Arad, înscrise în C.F. nr. 9359 Nădlac, de sub A I 1, cu nr. top. 13691/134/1/1/1/2, A I 2 cu nr. top. 13691/134/1/1/1/1, A I 3 cu nr. top. 13691/134/1/1/1/3/1/2 și A I 4, cu nr. top. 13691/134/1/1/1/3/1/3, compus din teren intravilan cu suprafața de 3.768 mp cu stație de distribuție carburanți, respectiv a imobilului înscris în C.F. 9668 Nădlac, de sub A I 1, cu nr. top. 3902/1/2:3902/2/2:3692/1/1/2:3693/1/2:3693/2/2:3693/3/2:3694/4/2, compus din construcții stație distribuție carburanți constând în: 4 pompe de distribuție cu copertină, clădire magazin, grupuri sanitare, clădire spălătorie auto cu spații de cazare - Curtea relevă că desființarea Hotărârii nr. 1/2007 a Adunării Generale a Asociațiilor, SC ARAL ENERGY SRL Nădlac atrage lipsa consimțământului vânzătoarei la încheierea contractului, și prin urmare, nulitatea absolută a acestuia.*

În sensul celor de mai sus, Curtea relevă că, în speță, contractul de vânzare-cumpărare nr. 4835/15.10.2007 s-a încheiat în temeiul Hotărârii nr. 1/2007 a Adunării Generale a Asociațiilor ARAL ENERGY S.R.L. – prin care s-a decis, pe de-o parte, perfectarea convenției (în sensul exprimării consimțământului vânzătoarei la vânzarea imobilelor proprietatea sa), iar, pe de altă parte, imputernicirea doamnei HANTIG MARCELA să semneze actul de vânzare-cumpărare în numele societății.

În atare situație, constatarea nulității absolute a Hotărârii AGA (*prin sentința comercială nr. 87/CC/10.05.2012 a Tribunalului Arad pronunțată în dosarul nr. 4854/108/2009, hotărâre menținută prin decizia nr. 209/A/22.11.2010 a Curții de Apel Timișoara și prin decizia nr. 1748/05.05.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție*), determină, pe de-o parte, absența consimțământului valabil al vânzătoarei la încheierea actului, iar, pe de altă parte, lipsa de validitate a mandatului.

Nu poate fi primită apărarea pârâtei, în sensul că invalidarea Hotărârii AGA este fără efecte asupra existenței consimțământului – care, în cazul societăților comerciale, se exprimă prin intermediul organelor de conducere, pentru simplul motiv că doamna HANTIG MARCELA nu îndeplinea astfel de prerogative în cadrul societății ARAL ENERGY S.R.L.

Prin urmare, în cauză nu este respectată condiția de validitate a convențiilor instituită de dispozițiile art. 948 pct.2 Cod civil 1864 (în vigoare la data perfectării actului), așa încât în mod legal Tribunalul a constatat nulitatea absolută a contractului în ceea ce privește imobilele proprietatea ARAL ENERGY S.R.L.

În ceea ce privește, însă, efectele nulității – și, în mod special, aplicarea în cauză a principiului *reunerii părților în situația anterioară* – Curtea relevă că, întrucât actul declarat nul este considerat a nu fi existat niciodată, se impune înlăturarea consecințelor pe care acesta le-a produs, prin restituirea de către fiecare parte a prestației pe care a primit-o în baza actului anulat.

În speță, aplicarea principiului anterior menționat se traduce prin obligarea pârâtei la restituirea imobilelor și obligarea reclamantei la restituirea prețului.

Imobilele nu mai pot fi, însă, restituite, pentru că au intrat în patrimoniul unui terț subdobânditor - al cărui titlu nu a fost desființat și nici nu a fost atacat în litigiul pendinte.

În atare situație, se ridică problema dacă pârâta mai poate fi obligată la restituire (eventual prin echivalent) sau repunerea părților în situația anterioară a devenit imposibil de executat.

Curtea optează pentru această din urmă variantă, cu justificarea că o repunere a părților în situația anterioară, prin obligarea pârâtei la restituirea contravalorii imobilelor (echivalentul prețului plătit) simultan cu obligarea reclamantei la restituirea prețului încasat, este lipsită de efecte din punct de vedere patrimonial, pentru că fiecare parte ar rămâne, practic, cu ceea ce are.

Nu sunt justificate, sub acest aspect, susținerile reclamantei, în sensul că, pe de-o parte, o acțiune a pârâtei în restituirea prețului ar fi paralizată de dispozițiile art. 36 din Legea insolvenței, iar, pe de altă parte, că valoarea reală a imobilelor nu este cea de la data vânzării ci valoarea la care acestea au fost transmise mai departe subdobânditorului S.C. ROMPETROL DOWNSTREAM S.R.L.

Aceasta, întrucât dispozițiile art. 52 din Legea nr. 85/2006 arată în mod expres că *„Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii”*. Or, nulitatea atrage desființarea contractului cu efect retroactiv, considerându-se că acesta nu a produs niciodată efectele pentru care a fost încheiat. În atare situație atât creanța vânzătoarei pentru restituirea imobilelor (sau a contravalorii lor), cât și creanța cumpărătoarei pentru restituirea prețului trebuie considerate ca fiind *născute din chiar momentul executării prestațiilor* efectuate în baza contractului declarat nul – întrucât acestea sunt lipsite de cauză, în absența unui titlu valabil.

Pe de altă parte, așa cum s-a statuat în mod irevocabil prin sentința civilă nr. 59/03.03.2016, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 6012/108/2011/a2, *„În ce privește revânzarea stațiilor de carburanți, Curtea apreciază că instanța de fond a reținut în mod corect că revânzarea acestor stații de carburanți la un preț mai mare cu 29% față de prețul lor de cumpărare, nu reprezintă un motiv de atragere a răspunderii patrimoniale a fostului administrator. Principalul argument care pledează în acest sens este lipsa participării voliționale a pârâtei Bocea Ana la luarea hotărârii de vânzare a celor două stații de carburant și la stabilirea prețului de vânzare. Așa cum rezultă din probatoriul administrat în cauză, hotărârea de vânzare a celor două benzinării a luat-o adunarea generală a asociaților, prin voința asociatului majoritar Sigmeth Emil, iar prețul de vânzare a fost stabilit de același organ decizional suprem al debitoarei Aral Energy, prin aceeași hotărâre din 22 septembrie 2007[...]* În condițiile în care prețul nu a fost negociat, ci s-a plătit prețul

cerut și stabilit de către un alt organ decât fostul administrator, sunt lipsite de relevanță atât împrejurarea că bunurile au fost achiziționate de o societate Speedy Driver al cărei asociat este pârâta Bocea Ana, cât și împrejurarea că după câteva luni, aceleași bunuri au fost vândute cu un preț mai bun (cu 29% mai mare), în condițiile în care prețurile bunurilor pe piața liberă variază, în funcție de împrejurările sau oportunitățile care pot apărea la un moment dat pe piață”. Așa fiind, și întrucât reclamanta ARAL ENERGY S.R.L. a fost parte și în respectivul dosar, cele statuate de către Curtea de Apel prin hotărârea menționată, sub aspectul valorii bunurilor la data vânzării – reflectată în prețul de vânzare și al lipsei oricăror manevre frauduloase din partea cumpărătoarei la stabilirea acestei valori, i se opun cu putere de lucru judecat. Or, numai în cazul în care reclamanta ar fi putut dovedi că diferența de valoare îi este imputabilă pârâtei, ca urmare a unei fapte ilicite săvârșite de aceasta, răspunderea celei din urmă ar fi putut fi angajată pentru repararea întregului prejudiciu pe care dovedește că l-ar fi suferit.

În speță, însă, după cum s-a arătat, astfel de elemente nu au fost invocate și dovedite de reclamantă, situație în care Curtea nu identifică nici un temei pentru obligarea pârâtei la plata diferenței de preț obținută în plus de cumpărătoare la vânzarea imobilelor către terțul S.C. ROMPETROL DOWNSTREAM S.R.L.

Nu în ultimul rând, Curtea apreciază că nu există nici un element care să justifice concluzia că la data prezentei valoarea bunurilor este alta decât cea din contractul de vânzare-cumpărare.

În altă ordine de idei, Curtea relevă că soluția stabilită de instanță prin interpretarea ansamblului dispozițiilor din vechiul Cod civil (aplicabil litigiului), a primit o consacrare legislativă expresă prin dispozițiile noului Cod civil - care, la art. 1641 statuează fără echivoc că „În cazul [...] înstrăinării bunului supus restituirii, debitorul obligației de restituit este ținut să plătească valoarea bunului, considerată fie la momentul primirii sale, fie la acela al [...] înstrăinării, în funcție de cea mai mică dintre aceste valori”. În continuare, legiuitorul arată că „Numai dacă debitorul este de rea-credință ori obligația de restituire provine din culpa sa, atunci restituirea se face în funcție de valoarea cea mai mare”. Or, în speță, după cum s-a arătat *supra*, nu există temeiuri pentru a reține nici reaua-credință a cumpărătoarei la încheierea contractului și nici culpa sa în ceea ce privește obligația de restituire.

În considerarea celor ce preced, Curtea va admite apelul declarat de pârâta SC ABI AUTOMOTION SRL Deva (fosta SC SPEEDY DRIVE SRL) și, în temeiul dispozițiilor art. 480 Cod procedură civilă, va schimba în parte sentința apelată, în sensul că va respinge capătul de cerere din acțiunea reclamantei - referitor la repunerea părților în situația anterioară vânzării, prin obligarea pârâtei la restituirea sumei de 1.700.000 Euro.

În rest, dispozițiile sentinței atacate vor fi menținute.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată în apel,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite apelul declarat de pârâta SC ABI AUTOMOTION SRL Deva (fosta SC SPEEDY DRIVE SRL) împotriva sentinței civile nr. 948 din 8 decembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. 7969/108/2013, în contradictoriu cu reclamanta SC ARAL ENERGY SRL NĂDLAC – prin lichidator judiciar Activ Grup IPURL Arad.

Schimbă în parte sentința apelată, în sensul că respinge capătul de cerere din acțiunea reclamantei - referitor la repunerea părților în situația anterioară vânzării, prin obligarea pârâtei la restituirea sumei de 1.700.000 Euro.

Menține, în rest, dispozițiile sentinței atacate.

Fără cheltuieli de judecată în apel.

Cu drept de recurs în termen de 30 zile de la comunicare. Recursul se depune la Curtea de Apel Timișoara.

Pronunțată în ședința publică din 14.04.2016.

PREȘEDINTE
ȘTEFAN LUCACIUC

JUDECĂTOR
ADRIAN ROMULUS STOIAN

Red.S.A.R./13.05.2016

Tehnored. M.M./16.05.2016 – 4 ex.

Emis 2 com.

Primă instanță - Tribunalul Arad

Judecător – Szep Sandor Otto